Република Србија
УПРАВНИ СУД
16 У.18849/18
Дана 10.03.2022. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Богдановић, председника већа, Миње Бикицки и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Иваном Ивановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., насеље ... ламела ..., улаз .., стан ..., поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије,Сектора за другостепени порески и царински поступак, Одељења за другостепени порески поступак Београд, Кнеза Милоша број 20, ради поништаја решења туженог број 433-18-02659/2018-39 од 27.08.2018.године, у предмету рефундације пореза на додату вредност, дана 10.03.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда 5.У 17474/16 од 05.07.2018.године, поништено је решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Филијале Смедерево број 092-433-18-240292/2016 од 29.09.2016.године и сви списи предмета враћени првостепеном органу на поновни поступак. Првостепеним решењем је тужиоцу одбијен, као неоснован, захтев за рефундацију ПДВ за куповину хране и опреме за бебе у периоду од 14.01.2016. до 03.07.2016.године у износу од 6.595,00 динара.

У тужби поднетој Управном суду дана 11.10.2018.године, преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из законом прописаних разлога. Наводи да оспореним решењем није одлучено о самој жалби и да

тужени ни у изреци ни у образложењу не наводи да ли је иста усвојена или одбијена. Указује да је оспорено решење нејасно јер се не може сазнати на основу чега је тужени поништио првостепено решење. Сматра да на тај начин, тужени жели да избегне одлучивање о трошковима другостепеног поступка. Позивајући се на одредбу члана 107. Закона о општем управном поступку, истиче да је тужени у својим решењем морао да одлучи о трошковима на име састава жалбе или да у образложењу наведе да ће о истима одлучити посебним закључком. Са изнетих разлога, предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење, предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, а туженог обавеже да му надокнади трошкове управног спора у износу 17.870,00 динара (за састав тужбе од стране адвоката износ од 16.500,00 динара, за таксе за тужбу и пресуду износ од 1.370,00 динара).

У одговору на тужбу тужени је остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд одбије тужбу као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утрђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је пресудом Управног суда 5.У 17474/16 од 05.07.2018.године, уважена тужиочева тужба, поништено претходно донето решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за порескоправне послове и координацију-Регионалног одељења за другостепени поступак Београд, број: 300-433-18-02150/2016-I1000 од 17.11.2016. године и предмет је враћен надлежном органу на поновно одлучивање, јер је, по оцени суда, поменуто решење донето уз повреде правила поступка из члана 199. став 2. а у вези члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку. Ово са разлога што је нејасно на основу чега су првостепени и другостепени орган утврдили да је укупан приход тужиоца и његове супруге већи од законом прописаног, при чему жалбени наводи којима је на изнето указивано нису оцењени, већ је само паушално наведено да нису од утицаја на другачије решавање, а у образложењу оспореног решења другостепени орган се није позвао на друге доказе који би указивали на супротну тврдњу. У извршењу наведене пресуде, тужени орган је, позивајући се на одредбе члана 145. и члана 165. став 1. Закона о општем управном поступку, донео овде тужбом оспорено решење број 433-18-02659/2018-39 од 27.08.2018.године, којим је поништио ожалбено решење од 29.09.2016. године и све списе предмета вратио првостепеном органу на поновни поступак, уз налог да отклони недостатке на које је указао суд.

Одредбама члана 69. Закона о управним споровима прописано је: да када суд поништи акт против кога је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање поновног решавања по жалби, односно стање поновног решавања по захтеву странке у првостепеном поступку, ако је жалба била законом искључена (стање пре него што је

поништени акт донет)(став 1.); да ако према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка.

Одредбом члана 229. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10), који се примењивао у конкретном случају, прописано је да другостепени орган може одбити жалбу, поништити решење у целини или делимично, или га изменити.

Чланом 146. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02...30/18) прописано је да о жалби против првостепеног пореског управног акта одлучује другостепени орган одређен овим законом.

Имајући у виду наведено чињенично и правно стање ове управне ствари, по оцени Управног суда, тужени орган је, доносећи оспорено решење у извршењу пресуде 5.У 17474/16 од 05.07.2018.године, у свему поступио у складу са примедбама изнетим у тој пресуди, сагласно члану 69. став 2. Закона о управним споровима.

Суд је имао у виду навод тужбе да оспореним решењем није одлучено о жалби тј. да диспозитив оспореног решења не садржи одлуку да се жалба уважава или одбија, али налази да овај навод није основан. Ово са разлога, што је у уводу оспореног решења јасно назначено да је тужени, решавајући у поступку по жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења од 29.09.2016. године, донео оспорено решење на основу члана 145. Закона о општем управном поступку, а из самог диспозитива и образложења оспореног решења је потпуно јасно како је истим одлучено тј. неспорно произлази да је тужилац успео у жалбеном поступку. Осим тога, тужени је, доносећи оспорено решење поступио у свему у складу са цитираном одредбом члана 229. став 3. Закона о општем управном поступку.

С обзиром на изнето, неоснован је навод тужбе да тужени на овај начин жели да избегне одлучивање о трошковима поступка и да је оспореним решењем био дужан да о истима одлучи или да у образложењу наведе да ће о трошковима донети посебан закључак. Наиме, сагласно члану 107. став 1. Закона о општем управном поступку, у решењу којим се поступак завршава, орган који доноси решење одређује ко сноси трошкове поступка, њихов износ и коме се и у ком року морају исплатити, из чега произлази да све док управна ствар није мериторно решена, не може се од другостепеног органа тражити да одлучи о трошковима поступка. О овоме је Управни суд утврдио правни став на 71. седници свих судија одржаној 04.04.2017. године према коме другостепени орган није овлашћен да одлучује о захтеву за накнаду трошкова управног поступка када жалбу уважава и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак и није овлашћен да одлучује по захтеву за накнаду трошкова за правно заступање у поступку по жалбу од стране адвоката, када жалбу уважава и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, донео одлуку као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео применом чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, број 72/11...18/20), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, имајући у виду успех тужиоца у овом управном спору.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.03.2022. године, 16 У.18849/18

Записничар
Ивана Ивановић, с.р.

Председник већа - судија
Гордана Богдановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТТ